UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

huic fauori ſuo renūciare, & ſic poſſet velle habi- ſeorſum, ar. d. l. ſi qs in cōſcribēdo, tñ ille, cū quo morari, & habitare, nō poſſet eū excludere à habitatione, immo teneret recipere ſecū ad habi cū qs fauori alterius non poſsit renūciare, nec dicare, alioquin relicto ſibi facto a teſtatore deberet, arg. eorū, quæ voluit Io. de Imol. per in d. l. illis libertis, dū exēplificat, quādo aliqd legauit libertis, ſi cū filijs morarentur, fauo- ū: & ideò cū ꝑ ipſum teſtatorē in caſu noſtro fuerit filijs ſuis, vt deberent habitare in eadē cū do. Neſtore ad vtilitatē ipſorū filiorū ratio & regiminis, & adminiſtrationis, quā voluit ſpectare ad ipſum do. Neſtorē, ſequitur, ꝙ ip Neſtor non pōt huic fauori filiorum do. Mini iudicium eorum renunciare, iuribus vulgari- cum ipſis filijs do. Mini fuerit legata, & reli habitatio domus, in qua habitat do. Neſtor, vt di- ſequitur quod non eſt in poteſtate do. Ne- dare aliā domum, & habitationem ſepa- en. §. j. ff. de vſu & habit. ¶ Præterea po- Mini fuerit iniunctum, ꝙ deberēt mo- habitare cū do. Neſtore vſufructuario reſpe- ratione alimētorū, tñ ex quo hoc dicitur adie- dubio ad vtilitatē, & fauorē ipſorum filiorum Mini prout videntur in dubio velle, & cōcludere communiter in d. l. j. C. de legat. vt retuli, & prout clarè hoc colligitur ex verbis, & ex mēte atoris, ſequitur, ꝙ de habitatione, quæ ē orū, dicitur adiectū per teſtatorem, vt ip- raret, in qua habitatione, & domo vellet morari, & habitare ꝑ ea, quæ nobiliter vo d. l. j. C. de lega. ¶ Ex quibus concluditur, ꝙ tenetur recipere filios do. Mini ad habitā- & ex præmiſsis clara colligitur reſpōſio ſupra pro cōtraria opinione, & maximè dū ꝙ qui tenetur præſtare alimenta in domo illa extra domum præſtare in alia domo, deneget ea ꝓſtare in domo ſua, vt puta, qa ho nō poſſet habitare cū illo, iuxta. l. caio. imperator, & ibi Bar. ff. de alim. & cib. lega. cū ſimi. legatis, qa illud eſt verū, quādo habitatio ve- ſoriè ad alimenta ad d. l. legatis, & l. fi. ff. de cib a. leg. ſecus ſi æquè prīcipaliter fuiſſet reli- habitatio ſeparatim ab alimētis, ꝓut in caſu no fuit filijs do. Mini, qa tūc ipſis habitatio illa deberet, arg. d. l. pen. §. j. ff. de vſu, & habit. Præte- tute, & honeſtè non poſsit do. Neſtor ſimul ha nō eſt probatū, prout neceſſariū eſt, & vt ꝓſup- Doct. qui hoc ponunt. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *... iure naturæ debita quoad ſubſtantiam quidem in to- ... per ſtatutum non poteſt, quoad quottam verò, & ſum ..., & immutari poteſt.*

... congruenter dotata agit ad ſupplementum congruę do- ... arbitrio boni viri, niſi ſtatutum mandans filiā eſſe dotandā ... etiam illam debere eſſe contentā dote à patre data ... de dote ad legitimam recipitur.

... excludens filias fœminas à ſucceſſione paterna, & ma- ... legitima iure naturæ debita eſt odioſum, & exorbitās:

5 *... in caſu ſuo intelligendum,*

6 *... iuri communi deroget, quam fieri poſſit.*

7 *... ſupplementum legitimæ non modo filijs, ſed hæredi- ...; competit, & per triginta annos durat.*

8 *... in vno caſu tantum iuri communi derogans in alijs ius ... cenſetur admittere.*

9 *... conditionaliter, & limitatiuè in certo caſu locum ha ... in caſu conditionis, & limitationis.*

10 *... loquēs de dotata, aut dotāda, Similiter relictū dotis, cū nupſerit, locū non habet in ea, q̄ ante nubiles annos mortua ſit.*

11 *Filia, vel eius hæres legitimam ſemper in dubio petit, niſi expreſ ſè, & clariſſimè foret excluſa.*

12 *Statutum Imolæ ſub rubrica quòd filia ſit contenta relicto ſibi in teſtamento facto, an, & quomodo filiam à legitima, eiuſúe ſupplemento excludat.*

13 *Dotes maternę, an, & quādo in dotē filię debitā ex patris diſpoſi tione ſint imputādæ, & quid in legitimā, eiuſúe ſupplemētum.*

14 *Teſtator reliquendo filiæ dotem, ne ea dotes maternas poſſit pe- tere, validè diſponit.*

15 *Filia, cui legatum amplum excedens legitimam factum fuit à patre, in legitima grauari poteſt.*

16 *Ius deliberandi de adeūdo hæreditatem ad omnes hęredes tranſ- mittitur, & quando tempus currat. & num. 27. & 28.*

17 *Legatum filijs, quod caducum, & nullum fit, nullum ipſis ad alia petenda præſtat impedimentum.*

18 *Pater dotando filiā in teſtamēto, aut aliter, & prohibendo, ne bo na materna petere poſſet, cenſet de bonis ſuis dotaſſe, niſi aliud clarius dixerit, ſi bona ſua ad dotādum in ea ſumma ſufficiāt.*

19 *Relictum filiæ pro dote ex diſpoſitione teſtatoris, eſt in legitima compenſandum, & è contra.*

20 *In relicto facto filiæ ꝓ dotibus, & ꝓ legitima, & in dotibus ma ternis ille debitis, onus fideicommiſſi, aut aliud grauamen à pa tre iniungi non poteſt, niſi quatenus legitimam ſuam excedat.*

21 *Filia, cui pater reliquit pro dotibus ſuis, vt eo relicto contenta eſſet, neq; bona materna poſſet petere, an, & quando ipſa, vel hæres ſuus ad bona materna agere poſſit.*

22 *Quid ſi filia, vel hæres legatum agnouiſſent, & acceptaſſent, & nu. 29.*

23 *Ad legatum quantitatis, & generis conſequendum duæ compe- tunt actiones, quæ vſq; ad annos triginta durant.*

24 *Legatū nō agnitū ad hr̄des tranſmittit, ſec⁹ ē ī hr̄ditate nō adita.*

25 *Ad hr̄ditatē matris nō aditā quo iure hæres filij admitti poſſit.*

26 *Minore mortuo in minori ætate, antequā hæreditatē ſibi delatā adiret, hæres ſuus ēt maior pōt ad adeundū in integra reſtitui.*

27 *Ius, & tempus deliberandi ad adeundum in hæredibus, non au- tem in legatarijs attenditur.*

28 *Pupillis nullum tempus, durante pupillari ætate, currit.*

30 *Minori enormiter læſo per reſtitutionem in integrum ſuccuritur.*

EPITOME.

Statuto Ciuitatis Imolæ diſponēte, ꝙ vltima volūtas parentū in filiabus oībus obſeruetur, & ꝙ filiæ relicto ſibi in teſtō patris quocūq; relicti titulo ſint cōtētæ, & agere nō poſsint ad repletionē falcidiæ iure naturæ debitæ, ēt ſi minus fuerit eis relictū, & hoc in caſū, quo filiæ dotatæ fuiſſent, vel ſi dotæ nō eſſent, dotādæ eſſent arbitrio boni viri, ſi teſtator iure īſtitutionis ꝓ oī portione legitimę, & ꝓ dotib⁹ ſuis duab⁹ ſuis filiabus certū qd ꝓ qualibet relinquerit, & de hoc relicto voluerit eas debere eſſe tacitas, & cōtētas, nec poſſe petere legitimā, aut trebellianicā, nec iura dotiū, & ſupradotiū matris earū, vna ex dictis filiabus ante nubiles annos mortua, alterā ſuperſtitē tanquā defunctę hr̄dē & ad ſupplemētū legitime illi iure naturæ debitę ī bonis patris, & ad partē dotiū, & ſ̄dotiū maternarū ipſi defunctę debitā poſſe agere, ex plurib⁹ oſtēdit.

CONSILIVM XXV.

VISO teſtamento Euangeliſtæ, in quo iure iſtitutionis pro omni portione legitimæ reliquit Pantaſileæ, & Hippolytæ ſuis filiabus libras mille trecentas pro qualibet, de quo relicto voluit eas debere eſſe tacitas, & contentas, nec petere poſſe legitimam, aut trebellianicam, nec iura dotium, & ſupradotiū dominæ Iuliæ ſuę matris, cōſideratiſq; verbis ſtatuti Imolæ ſub rubrica, ꝙ filia ſit contenta relicto ſibi in teſtō facto, ſuper duobus eſt inſiſtendum, Primum eſt, an Pantaſilea hæres Hippolytæ poſsit agere ad ſupplementum legitimæ

timæ

timæ debitæ iure naturæ in bonis paternis; ſm ē, vtrū
ipſa vt hæres dictæ Hippolytæ poſsit petere partē do
tiū maternarū ipſi Hippolytæ debitā. ¶ Quoad pri-
mum dicendū videtur, ꝙ non, quia ſtatutum hoc ꝓ-
hibet, ex quo in eo diſponitur, ꝙ vltima voluntas pa-
rentū in filiabus modis omnibus obſeruetur, & ꝙ re-
licto eis in teſtamento patris quocunque relicti titu-
lo ſint contentæ, & conſequenter, etiā ſi titulo dotis
relictum fuerit, & ꝙ agere non poſsint ad repletio-
nem falcidiæ debitæ iure naturæ, etiam ſi minus fue-
1 rit eis relictū; Nam † & ſi per ſtatutum legitima debi-
ta iure naturæ in totum tolli non poſsit quoad tota-
lem ſubſtantiā, quia iure naturali debetur, vt in l. cum
ratio. ff. de bonis dannat. l. ſcripto in fi. ff. vnde liberi,
tamē minui pōt, quoad quottā, & ſummā, qa reſpe-
ctu quottæ dicitur eſſe de iure poſitiuo; hinc videm⁹
quoad quottā illā ſępius fuiſſe à cōditore legis immu
tatā, vt in auth. de trien. & ſemi. & in auth. nouiſsima.
C. de ino. teſt. iuncta l. papinianus. §. quarta. ff. eodem
tit. & hoc tenent doc. cōmuniter, Salic. & alij in d. aut.
nouiſsima, & in aut. vnde ſi parens. C. eodē tit. Paul. de
Caſt. in l. Titio centū. §. Titio genero. ff. de con. & de-
mo. poſt Bar. ibi Dynus in c. indultū de re. iu. in 6. Bal.
in l. maximū vitiū. C. de lib. præte. & dicit ipſe Bal. in l.
2 fi. C. de do. promi. in 2. col. † ꝙ ſi filia à patre non fue
rit congruenter dotata iuxta l. ſi filiæ. ff. de lega. 3. cū
ſimil. ipſa poteſt agere ad ſupplementū congruæ do-
tis arbitrio boni viri, ſicut filius ad ſupplementū legi-
timæ, quia hic terminus dos reſpectu patris intelligit
arbitrio boni viri. l. j. ff. de lega. 2. d. l. ſi filiæ. l. ſi cum ca
C. de iure dotium, niſi ſtatutum, quod mandaret filiā
debere dotari, vltra procederet diſponēdo, ꝙ ipſa ſta
re deberet cōtenta dote à patre data, vel promiſſa, ar.
tex. in l. qui volebat. ff. de hæred. inſtit. & idem voluit
Bal. in auth. res, quæ C. communia de legat. ergo ar-
3 guendo de dote ad legitimam, † ꝙ argumentum re-
cipitur, arg. l. quoniā nouella. C. de inoſ. teſta. Bal. in l.
cum oportet. §. non autem ad fin. C. de bonis quæ li.
Alex. in l. pomponius. ff. famil. herciſ. Roma. in l. pla-
cet. ff. de acquiren. hæred. Cynus in l. ſancimus. C. de
nupt. & Bal. in auth. res quæ. C. cōmunia de leg. Idem
dicēdum eſt de ſtatuto loquēte de legitima, quo cau-
tum eſſet debere filiam eſſe contentam relicto ſibi fa
cto à patre pro omni eo, & toto &c. ¶ Præmiſsis ta-
men obſtantibus contrarium in caſu, de quo agitur,
4 verius eſſe puto, cōſideratis verbis ſtatuti p̄dicti, † qd
ſtatutū dicitur eſſe odioſum reſpectu filiarū fœmina
rū, quas excludere à ſucceſsione paterna odium eſt,
& exorbitans, vt in d. l. maximū vitium, & ibi Bal. &
tāto magis, quando filiæ excluderētur à ſua legitima
debita iure naturæ. d. l. cum ratio de bonis dānatorū.
5 l. nam & ſi parētibus in prin. ff. de inof. teſta. † & ideò
tale ſtatutum tanquā odioſum, & exorbitans, vt vo-
luit Bal. in l. certum C. vnde leg. Alex. in conſ. 79. in 6.
volu. Bar. Bologni. in cōſ. 58. in 4. col. & hoc quādo fi
lia excluditur à ſucceſsione patris. l. maximum. C. de
li. p̄terit. ſecus ſi a ſucceſsione aliorū Ale. in cōſ. 144.
in 6. vol. ſolū debet præciſè intelligi in caſu, & in ter-
minis, in quibus loquitur, & non in alio, verba enim
illius ita reſtringuntur, vt præciſè ſolùm in caſu pro-
prio capi debeāt, & nō vltra. c. in noſtra de iniurijs, &
6 damnis datis, † & ita intelligenda ſunt, vt minus dero
gēt iuri cōmuni, q̄ ſit poſsibile, arg. l. ſerui veſtri C. de
noxalib⁹, c. cū dilect⁹ extra de cōſuetudine, & hoc cer
tiſsimi iuris ē, ideò cōfirmatione alia nō eſſe opus exi
ſtimo. l. ſi quādo in fi. C. de ino. teſt. Bal. in d. l. maximū
vitiū, Paul. de Ca. & Ale. in l. fi. §. in cōputatione. C. de
iure deliberā. Sed verba ſtatuti, de quo ſupra, nō impe
diūt, quin poſsit agi in caſu iſto ad ſupplemētū legiti
7 mæ debitæ ipſi Hippolytæ, vt infra dicet, † ergo hoc

ius petēdi ſupplemētū cōpetit nō ſolùm filiæ, ...
nus fuit relictū, ſed etiā hæredibus ſuis, vt ē in ca...
ſtro ipſa Pātaſilea, vt probatur in l. q̄s filium in fi. ...
inoſ. teſta. ꝙ ius agendi ad ſupplementū petitur ...
dictione ex lege, vt in l. omnimodo cū glo. C. eod. ...
& cōſequenter durat ꝑ annos triginta, vt voluit ...
& doc. alij cōmuniter in d. l. ſi quis filiū, quicquid ...
ibi dixerit. ¶ Modo, ꝙ ex verbis ſtatuti ſub dict...
ꝙ filia ſit contenta relicto &c. Pātaſilea vt hæres ...
polytę agere poſsit ad ſupplementū; demōſtra...
mo, propterea quia ſtatutū nō impedit poſſ...
8 go permittere videtur, quia † ſtatutū iuri cō...
rogando in vno caſu tantum in alijs cēſetur ...
ſtari debeat iuri cōmuni. l. ius ſingulare. ff. de le...
l. ſi vina emerim. ff. de periculo, & commo...
tæ, Bal. in conſ. 164. in j. vol. & l. quæſitum. §. ...
9 ctilem. ff. de auro, & argen. lega. † itē ſtatu...
conditionaliter, & limitatiuè, ſeu ſe reſtr...
certum caſum non habet locum niſi in ca...
tionis, & limitationis ſtatuti Bal. in d. l. maxi...
ſimilib. ſupra allega. Sed ſtatutum prædictum ...
sè loquitur in caſu, quo pater in teſtamēto filiæ ...
ſet aliquod ſimplex relictum, ꝙ tunc filia non poſ...
agere ad ſupplementū legitimæ, ſubdēs, & hoc in ca...
ſu, quo filia dotata fuiſſet, vel ſi dotata nō eſſet, ꝙ do
tanda eſſet arbitrio boni viri, & hæc eſt expreſſa re...
ſtrictio ſtatuti, quæ caſui occurrenti co...
10 poteſt, † quia cū ipſa Hippolyta mortua ſit ante nu...
biles annos, & ante quā ageretur de eius nuptijs, ...
potuit dotari, nec dici ꝓpriè dotata, arg. l. 3. vbi ...
ff. de iure dotiū, doc. in l. j. ff. ſolut. matri. & Roma...
ſingular. 450. incip. nunquid per inſtrumentū; Præte
rea cū dos fuerit relicta ſub cōdōne, cū nupſerint ...
nota. ꝑ Bar. ī l. j. cū ijs, q̄ ponit per illū te. ī l. Titio ce...
§. Titio genero in 2. col. vbi latè, & ibi cæteri. ff. de ...
di. & demon. & conſequenter per mortē cond...
la defecerit in perſona Hippolytæ, quæ nō potuit ...
trahere nuptias, nec ingredi religionem, & ...
dotata dici, nec dotari potuerit, quia deficiente con-
ditione diſpoſitio cōditionalis remanet nulla ...
inde, ac ſi facta nō eſſet l. ſi quis fundū in fi. ff. de ...
trahend. empt. ibi ſimilis erit ſub cōditione ...
ditioni, q̄ nulla eſt, ſi cōditio defecit, & facit tex. ...
dere diem. ff. verbo. ſign. Sequitur igitur ex his, ...
verba, & hoc ſi dotatæ fuerint, ſi autē dotatæ nō fue
rint, tūc dotari debeant &c. nō verificātur in caſu ...
ſtro, ſed ſunt propriè, & ſtrictè intelligenda, vnde ...
ipſa Hippolyta propriè nec dotata dici, nec dotari po
tuerit, quippe quæ ante nubiles annos ſit mortua p...
ſupradicta, quoad ipſam caſus dicitur omiſſus à ſta...
to, & ideò remanet ſub diſpoſitione iuris cōmuni...
cōmodiſsimè cū ſimil. ff. de li. & poſth. videlicet ...
res ipſius agere poſsit ad ſupplemētū legitimæ, ...
de iure cōmuni debet, & peti poteſt, vt ſupra; & ...
11 interpretatio fieri debet, † quoniam niſi expreſ...
clariſsimè filia excludatur à legitima, & illius ſup...
mēto, nūquam debet dici ipſa reiecta, aut eius ...
quin poſsit eā petere. l. ſi quādo. §. fi. C. de ino. te...
gari nō pōt, quin ſimus in dubio, igiť &c. ¶ Nec ob-
ſtat, ꝙ ſtatutū expreſsè excludit à legitima, & ... ſup-
plemēto, ſi q̄d à patre filiæ fuerit relictū, ꝓut quid reli
ctū fuit, vt in ſtatuto iunctis diſpoſitis in teſtō; reſpon
deo enim primo, ꝙ ſtatutum ſimpliciter propter reli
ctum nō excludit filiam à legitima, ſeu illius ſupple-
mēto, ſed quādo relictū fuit filiæ, ac etiā vltra relictū
ipſa filia fuerit dotata, aut dotari potuerit, ſed Hippo
lyta non fuit dotata, nec dotari potuit, vt ſupra di...
fuit ergo &c. Præterea ſtatutū loquitur, quando vltra
dotem factum fuit ſimpliciter relictū filiæ, ſed in ca-
ſu occurrenti relictū non factum fuit ſimpliciter, ſed
pro

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

pro dote,& dotis cauſa,ergo nõ ſumus in caſu ſtatu-
ti. ¶ Et ex prædictis iudicio meo ſublata ſunt ea,quæ
pro prima opinione adducta fuerũt; Nam primũ
tatæ,ꝙ per ſtatutũ potuerit ſaltem diminui legi
timæ quoniã dico, ꝙ ĩ caſu noſtro ſtatutũ ſimpliciter
non prohibuit agi ad ſupplementum legitimæ, ſed ſm
ꝙ, vt dictum fuit, & ſic ſtatutũ nõ ſimpliciter dixit,
ꝙ eſſet contenta relicto, & ad ſupplementum le-
gitimæ,nõ poſſet agere,ſed in caſu, quo filia eſſet do-
tata, aut dotari deberet; quæ qualitas, & reſtrictio nõ
poteſt adaptari ad caſum ipſius Hippolytæ, ergo &c.
¶ Non obſtat,ꝙ & ſi deberetur ſupplementũ legitimę,
quod in illo debent imputari dotes maternæ,quia pa-
ter voluit illas debere imputari,diſponẽdo,ꝙ filię ſta-
re deberent cõtentę relicto ſibi facto, & ꝙ petere nõ
poſſent iura dotiũ,nec ſupradotium ſuæ matris,& ſi-
cut pater poteſt facere,ꝙ in dote data, vel ab eo pro-
miſſa dotes maternę imputentur,qñ hoc expreſsè di
xit, arg.l.fi.& ibi Bal.C.de dot.promiſſ.ita etiam pote-
rit facere,ꝙ imputentur in legitimã, ſeu in illius ſup-
plementum,arguendo de dote ad legitimã, Quia rñde-
14 tur, nõ poteſt, ꝗ dubium eſt maximũ, an pater poſſit fa-
cere, ꝙ in dote debita filiæ computetur dotes mater-
næ, immo contrarium eſt verius, ꝙ pater hoc nõ poſ
ſit, niſi filia cõſentiat,vt in d.l.fi.& ibi Bal.& alij expreſ
sè, & infra dicetur; Vel poſito,ſed nõ conceſſo,ꝙ pa-
ter poſſet facere hanc imputationẽ reſpectu dotis,vi-
delicet,ꝙ dotes maternæ imputarentur in dotem,nõ
tamen ſequitur,illum poſſe facere, ꝙ ſimpliciter im
putentur in legitima,ſeu in illius ſupplemẽto, immò
contrarium eſt de iure,cum legitima. & eius ſupple-
mentum debeatur de rebus,& de ſubſtantia paterna,
& non aliis bonis.l.ſancimus.§.repletionẽ, & not.
in auth. nouiſſima,& in l.quoniam in prioribus.C.de
inoff.te. & debeatur ſine onere,d.l.quoniam in prio-
ribus, & poſt Bar.in l.ꝙ de bonis. §.cũ fideicõmiſ-
ſum, vbi Alcid. Itaque ex prædictis remanet cõcluſio
ſupra tradita defenſata ad fauorem Pantaſileæ hære-
dis dictæ Hippolytæ. ¶ Nõ obſtat,quod voluit Bar.in
l.vt iuriſiurandi. §.ſi liberi in fi. ff.de operis libertorũ,
vbi loquitur, quando teſtator filiam inſtituit in cer-
tis rebus,quæ longè excedebant legitimã, tunc enim
poſſit diſponere,ꝙ dos materna nõ poſſit peti, ſecus
ſi relictum factũ iure inſtitutionis ipſi filiæ non exce-
deret legitimã,quia tunc poſſet grauare filiam, ꝙ nõ
peteret dotes maternas,nam ſic diceretur grauare fi-
liam in legitima,quod minimè permiſſum eſt de mẽ-
te Bar.in d.l.vt iuriſiurandi.§.ſi liberi.in fi.& faciũt ea,
quæ voluit Bar.in l.fi.§.filiæ.ff.de lega.2.in l.Lucius.§.
maritus.ff.ad Trebel.& Alex.in l.pater filiã in prin. ff.
ad l.falci. ¶ Et quia deciſio huius primi dubij etiam
dependet ab ijs,quæ dicentur in ſequenti articulo,id-
circo capio ſecundum dubium principale,vtrũ Pan-
taſilea vt hæres Hippolytę poſſit agere ad partem do-
tium maternarum,quæ fuit debita ipſi Hippoytę; &
non poſſe,videretur quippe prima facie dicendum, nã
ſi Hippolyta ſuperuixiſſet, nõ potuiſſet illas petere,tũ
quia ſtatutum ciuitatis diſponit filiam eſſe contentã
relicto ſibi facto,† tum quia teſtator expreſsè voluit,
ꝙ Hippolyta ſtare deberet contenta dote ſibi relicta,
nec poſſet petere dotes,nec ſupradotes maternas,cu
ius diſpoſitio ſeruanda fuit,vt colligitur ex ijs,quæ vo
luit Bar.in l.fideicõmiſſa.§.ſi quis.ff.de lega. 3.& in d.l.
vt iuriſiurandi in fi.Bal.in l.2. C.de iure dotium, & in
15 l.ſi.C.de hered.actio. ¶ Pręterea † ex quo legatũ
fuit relictum, & excedebat legitimam debitam iure
naturæ in bonis paternis, ſequitur, ꝙ filia à patre po-
tuit in legitima grauari,vt ꝑ Bar.& alios in l.reſtitue-
re,quæ eſt l.fi.§.filiæ.ff.de leg.2.& in l. Lucius. §.mari-
tus.ff.ad Treb.& Alex.in l.pater filiam in prin. ff.ad l.
Falc. Sed ſi Hippolyta non potuiſſet dotes maternas
exigere ergo nec Pãtaſilea eius hęres, quis enim plus
iuris non transfert in alium,ſeu in hęredem,quam ip-
ſe habeat,vt in l.nemo plus.ff.de reg.iu.& hæres,& de
functus cenſentur vna, eademq; perſona, vt in auth.
de iureiur.à mor. præſti. ¶ Secundo ipſa Hippolyta,
quæ erat pupilla, non adiuit hæreditatem maternam
ergo illam nõ potuit tranſmittere ad Pantaſileã eius
hęredem,quia hęreditas non adita non trãſmittitur,
niſi in quibuſdam caſibus, inter quos iſte non reperi-
tur,vt in l.vnica.§.in nouiſſimo.C.de caduc.tollen.&
Bar.in l.ventre ff.de acqui.hęred.maximè in pen. col.
¶ Tertio, & ſi Hippolyta potuiſſet tranſmittere ius
16 deliberandi, † ꝙ tranſmittitur ad omnes hæredes, vt
in l.cum antiquioribus C.de iure deliberan. tamẽ cũ
illud tempus datum ad deliberandum ſit annus, vt in
d.l.certè à die, quo ipſa Hippolyta, vel eius tutor ſci-
uit,vel ſcire debuit hęreditatem ei delatam fore,tem
pus illud elapſum fuit,ergo ipſi Pantaſilęę nullum tẽ
pus ad deliberandum,& adeundum dicetur ſupereſ-
ſe,vt in d.l.iunctis ibi no. per doc. ¶ Quarto Pantaſi-
lea tanquam hæres Hippolytę debet dici excluſa à pę
tẽdo partem dotis pertinentẽ ad Hippolytã, qm̃ ipſa
Pantaſilea,& eius maritus acceperunt, & agnouerũt
legatum factum Hippolytę pro omni eo,& toto &c.
& cum onere, & grauamine illi adiuncto, vt conſtat
ex inſtrumento publico,argumento eorum,quæ vo-
luit Bar. in d.l.quod de bonis. §.cum fideicõmiſſum,
per Bar.in d.l.adulta,& in d.l.quoniã in prioribus,Bar.
in d.l.vt iuriſiu.§.ſi liberi,& ibi Alex.in apoſtil.& opti-
mus eſt tex.in l.ſi quãdo in fi.C.de inof.teſta. arguẽdo
à ſpeciali. ¶ Verùm,his omnibus minimè repugnãti
17 bus,ↄriã opinionẽ arbitror veriorẽ eſſe, † qm̃ relictũ
factum iure inſtitutionis ipſi Hippolytę de libris mil-
le trecentis pro dotibus ſuis effectũ nõ habuit,ex quo
mortua eſt in pupillari ætate ante,q̃ nuberet, ergo ef-
fectum fuit caducum,& nullum,propterea quia defe
cit conditio,arg. d.l.ſi quis fundum in fi. ff.de cõtrah.
emp.l.vnica.§.ſin autem aliquid ſub cõditione. C.de
cad.toll.cũ ſimil.Quare non potuit impedire,quomi
nus bona materna peti poſſent,quia habetur perinde,
ac ſi factum non fuiſſet. ¶ Secundo conſiderandum
eſt,ꝙ pater iure inſtitutionis reliquit Hippoliytæ li-
bras mille trecẽtas tàm pro legitima, q̃ pro dotibus,
necnon pro eo,quod debebatur ſibi à patre pro doti
bus,ac ſupradotibus maternis,& ſic teſtator voluit in
his libris mille trecentis Hippolytę legitimam com-
pẽſari debere,item & dotes, & ſupradotes maternas
cũ grauamine,ꝙ nihil vltra petere poſſet,& euenien
te caſu,ꝙ ipſa decedat ante, q̃ contrahat nuptias, vel
religionem ingrediatur,ꝙ ex dictis libris mille trecẽ
tis libræ trecentę peruenire deberent ad Pantaſileam
ſororem,& libræ ducentę ad montem pietatis,& reſi
duum illarũ ad hæredes teſtatoris; Per codicillos au-
tem poſtea factos teſtator voluit,ꝙ non trecentę, ſed
ducentę librę peruenire debeant ad Pantaſileam; Et
hæc fuit diſpoſitio teſtatoris in effectu facta circa per
ſonam Hippolytæ; Eadem quoq; fuit diſpoſitio facta
quoad perſonam Pantaſileæ,de qua in pręſentia non
eſt diſcutiendum,nec aliquid dicẽdum, ſed ſolùm de
diſpoſitione facta,vt ſupra,quæ reſpicit Hippolytę ꝑ
ſonam; Circa quam in primis facio hanc concluſio-
18 nem,ꝙ ſi † intentionis teſtatoris fuerit velle pro parte
dotare Hippolytam de bonis ſuis, itẽ & de bonis ma-
tris,in quibus ipſe teſtator habebat vſumfructum, vt
ex verbis colligitur, tamen ex quo ſpecificè, & clarè
non dixit, pro quanta ſumma ex bonis ſuis, nec pro
quãta ex bonis maternis, debet intelligi ipſam dotaſ-
ſe ſolum de bonis ſuis, & non de bonis maternis, niſi
bona ſua ſatis ad illam congrue dotandam fuiſſent,
quia

quia tunc quatenus bona ſufficiebant, eatenus cenſetur dotaſſe de ſuis bonis, quatenus verò non ſufficiebant, de bonis ipſius Hippolytę, vt eſt tex. qui non poteſt cauillari, in l.fi.C.de dotis promiſſio. & ibi Bal. & alij: Sed, vt mihi præſupponitur, tantũ in bonis teſtatoris erat, vt etiã ipſa Hippolyta potuiſſet dotari in ſumma illa librarum mille trecentarum, ergo dos illa dicitur ſibi relicta non de bonis maternis, ſed ſolum de bonis patris teſtatoris d.l.fi. Secunda ſit concluſio ex
19 prędictis in facto præſuppoſitis, ꝙ † teſtator potuit facere, ꝙ id, quod relictum fuit Hippolytę pro dote, cõpenſari debeat in legitima ſibi debita iure naturę, & e contra, vt in l.quoniam nouella.C.de inofficio. teſta. & ibi Bal. per Bar. & alios in l.in quartam ff.ad l. Falc.
20 ¶ Tertia ſit concluſio, † ꝙ teſtator non potuit iniungere onus, & grauamen fideicommiſſi ſuper dictis libris mille trecentis de reſtituendo in caſu, de quo ſupra, monti pietatis, & ſorori, ac hæredibus teſtatoris, niſi eatenus, quatenus dicta ſumma excederet ſuã legitimam debitam iure naturæ, & etiã dotes ſuas maternas, non obſtante expreſſa diſpoſitione contraria teſtatoris, vt voluit Bal. in d.l. quoniam nouella in vlt. col. quia cũ dicta ſumma fuerit Hippolitę relicta partim pro legitima, & pro dote ſua, quæ in legitimã imputatur, & partim pro dotibus ſuis maternis, ſequit̃, ꝙ onus, & grauamen iniunctum in caſu, quo ipſa decederet ante quã nuptias cõtraheret, de iure nõ ſubſiſtit, & haberi debet, perinde ac ſi non eſſet adiectum, niſi quatenus dicta ſumma librarum mille trecentarum excederet legitimam, ſeu dotem, & etiam dotes ſuas maternas, filia enim nõ poteſt grauari a patre ſuper legitima debita iure naturæ l.quoniam in prioribus.C.de inofficio. teſtamento, nec etiam ſuper dotibus ſibi relictis, quando dos non excederet legitimã, ſi verò eam excederet, in illo exceſſu grauari poſſet, vt volunt docto. communiter poſt Bar. in l.fin.§.fideicommiſſum filiæ ff.de leg.2.& in l.Lucius §.maritus ff.ad Tebel. Alex. in l.pater filiam in prin.ff.ad l.Fal. & expreſsè Bal. in d.l.quoniã nouella in vlt.col. Sed dos relicta Hippolytæ, deductis dotibꝰ ſui maternis, quas voluit teſtator debere in legitimã imputari, nõ excedit legitimã, igitur, &c. & ſi in aliquo modico excederet, ſuper illo modico grauamẽ, de quo ſupra, valeret
¶ Sed dubium eſt non paruum in caſu occurrenti,
21 † quoniam teſtator facto huiuſmodi legato diſpoſuit, ꝙ ipſa Hippolyta deberet eſſe tacita, & contenta dicto legato librarum mille trecentum, & prohibuit eam poſſe petere aliter legitimam, neq; iura dotium, neq; ſupradotiũ ſuarum maternarum, vtrum huiuſmodi prohibitio operetur, ꝙ ipſa, vel hæres ſuus non poſſit agere ad bona materna: in quo concludo, ꝙ eatenus, quatenus dictum legatũ librarum mille trecẽtarum excedit legitimam debitã iure naturæ, in quã etiam voluit dotem computãdam eſſe, vt in teſtamẽto continetur, quoad illum exceſſum teſtator potuit prohibere Hippolytam poſſe petere dotes, & ſupradotes maternas, & non vltra, & ideo ſi dotes, & ſupra dotes maternæ excedunt legitimã, in quantum excedunt, in tantum peti poſſunt, vt colligitur in terminis ex ijs, quę voluit Alex. poſt alios in d.l.quod de bonis §.cum fideicommiſſum in 2.col. & in l.ſi debitor poſt Bar.ff.eo.tit. vbi pater facere non poteſt hodie per tex. in l.quoniam in prioribus, ꝙ filia ſit contenta ſua legitima, & petere nõ poſſit aliquid vltra etiam pro dotibus, & bonis maternis, quia & ſi olim de iure digeſtorum potuiſſet, hodie tamen ſecus eſt, quia nullum onus hodie põt imponi in legitima, nec fieri poteſt à patre, ꝙ illud, in quo ipſe debitor eſt, cõputetur in legitima filij, ſeu filię, vt ibi per Alex. & optimè faciunt no. per Bal. in l.liberti libertęq;.C.de operis liberto. in

6.& 7.col. vbi tangit hanc quæſtionem, quam ... nit Bar. in d.l. vt iuriſiurandi §.ſi liberi in fi. q ... ſum, qñ teſtator reliquit filiæ iure inſtitution... bona aut certam quantitatẽ, & iuſſit illã debe... contentam pro omni eo, quod petere poſſet ... ipſius, ſed iſte non eſt caſus noſter, quia teſtator ... pliciter dixit, ꝙ petere non poſſit iura dotiũ ... dotium maternarũ, qui videtur caſus diuerſus ... vr̃ velle Bal. ꝙ ipſa filia vltra legatũ non prohibe... petere dotes maternas, quæ in quantitate con... & exemplificat, quando teſtator dixit, relinquo ... meæ centum pro ſua legitima, idem etiam ... te, cum dos in legitimam computetur d.l.q... la, & adiecit, ꝙ plus petere nõ poſſet, nã dicit ... dos materna conſiſtat in quãtitate, filia pote... legatũ petere etiã dotes maternas, ſed qñ ... ſtro nõ ſimpl̃r dictum fuit, ꝙ plus petere nõ ... hoc expreſsè addito, ꝙ petere nõ poſſit iura ... ſupradotium maternarũ, nõ referendo ſe a... ſtatoris, ſed ad iura, hoc eſt ad obligation... nes dotiũ, ideò videtur, ꝙ filia, ſeu eius hæ... bona materna petere non poſſit, niſi inquan... materna excedunt relictum dotis, & conſequ... gitimã debitã iure naturæ ipſi filię, cum conſtet ... præſſa voluntate patris, ꝙ dos materna compenſe... in legato facto, & ideo ſi dos relicta filiæ non excedat legitimã, huiuſmodi compenſatio dotis maternæ fieri non poteſt, cum hodie legitima debeatur pure, & ſimpl̃r, & abſq; aliquo onere d.l.qñ, & idcirco ... non poteſt, ꝙ dos materna compenſetur cũ legi... At ſi legitimæ ſummã excederet, tunc in illo exc... cõpenſaretur cũ legitima, quamuis de iure dige... forte aliud eſſet, vt colligitur ex ijs, quæ voluit ... poſt alios, quos allegat. in d.l.quod de bonis §.cũ ... commiſſum in 2.col. & in d.l.ſi debitor, vbi in d... fideicommiſſum voluit etiã poſt alios doc. ...
22 verbum notabile, † ꝙ ſi dictum legatũ, & relict... iure etiam inſtitutionis fuiſſet ſimpliciter a... acceptatum, propter hoc dos materna no... cum legitima, ſeu cum eo, quod fuit relictũ pro legi... tima, compenſari, & ad propoſitum facit tex. ... qñ in fi.C.de inofficio.teſta. quod optime no... ruit, cum domina Pantaſilea hæres Hippolytæ ... ſuo marito aſſeratur legatum ſimpliciter agno... & acceptaſſe, quia per huiuſmodi agnitione, & acce... ptationem ipſa ſibi præiudicaſſe nõ cenſetur, ... ſiduum conſequi, & petere poſſit; & ſm prædicta ... telligi debent ea, quę voluit Bar. in d.l. vt iuriſiur... §.ſi liberi in fi. & Bal. in d.l.qñ nouella in vl.col. ... ius verbis, ſi rectè ponderentur, prædicta etiam ... guntur; ſimiliter intelligãtur no. per Bal. in d.l. ... ta.C.de hęredi.actio. & in l.2.C.de iure dotium ... col. Quare ex prędictis infero, & concludo, ꝙ in ... occurrẽti domina Pantaſilea hęres Hippolytę ... ex perſona ipſius Hippolytę habere, & conſequ... ctis libris mille trecentis iure inſtitutionis Hipp... vt ſupra, relictis in pprimis legitimam debitã ... turæ, in qua grauari non potuit iure fideicõ... ex compenſatione, quam teſtator voluit ... itẽ cõſequi poterit dotes, & bona matern... ꝑ parte ſpectãte ad ipſam Hippolytã, in qbus dotibus, & bonis maternis relictũ pro legitima, & pro dotib... non potuit, nec debuit compenſari, niſi quatenus ... ctum librarum mille trecentarũ excedat legitima... re naturæ in bonis patris debitam, & etiam bona ... terna, vt latius ex prædictis cõſtat, q̃ ſunt de mẽte ... cõiter in locis allegatis, a quibus depẽdet deciſio ... ſtionis noſtræ. ¶ Supereſt allegatis ſupra in con... reſpondere, quæ & ſi prima facie multum vide... ſtringere, tamen tàm ex dictis ſupra, quàm ex ...

cen...

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

tis facillimè ſoluent? Et in primis per p̄dicta appa-
ret ſublatum primũ fundamentũ, quia nō obſtātibus
verbis per patrē Hippolyta potuiſſet cōſequi & le
gitimã & bona materna. ergo & hæres ſua. ¶ Nō ob
ſtat motiuum, ꝙ Hippolyta nō potuit tranſmitte-
re hæredē hr̄ditatem maternã non aditã, & conſe-
quenter ipſa Pātaſilea vt hæres non pōt cōſequi partē
bonorum maternorum ſpectantiũ ad Hippolytã. l. vni-
ca. §. in nouiſſimo cũ alijs allega. ſ. quia primo reſpō-
deri pōt, ꝙ ſi legatũ nō eſſet factũ Hippolytæ, vt fuit
& ipſa Pātaſilea vt illius hæres vellet ſuccedere
in bona defunctæ ſororis ĩ bonis, & hr̄ditate matris,
tunc ratio fortè poſſet ꝓcedere; † Sed ex quo Hippo-
lytæ fuit legatũ à patre de libris mille trecentis,
in quo cōtinetr̄ legitima, & cōſequēter dos, & ēt bo-
na materna, ipſa Pātaſilea vt hæres p̄dicta poterit ad
conſequendũ illud legatũ agere, vel actione ex teſtō,
vel actione hypothecaria ad bona, q̄ fuerũt ipſi⁹ teſta-
toris, quoniã pro legato quãtitatis, & generis compe-
tunt duæ actiones, vt in l. 2. C. cōmunia de leg. &
habetur per Bar. & alios in l. j. ff. de leg. j. q̄ actiones dant̄
legatario hr̄di ſuo vſq; ad triginta annos. l. ſicut. C.
24 de præſcrip. 30. & 40. anno. † & quãuis hr̄ditas non adi
ta tranſmittat̄, tñ legatũ benè trãſmittit̄ ad hære-
des legatarij, vt in d. l. vnica. §. in nouiſſimo cũ infini-
tis ſimilibus, q̄ poſſent allegari; Si ergo Pātaſilea hæ-
res Hippolytæ vellet conſequi bona materna ſororis
defunctæ in hęreditate matris, fortè obſtaret cōtra
eam, quia nō fuit adita, nō potuit ad ipſam, q̄ cen-
ſetur extranea, trãſmitti: Sed ex quo vt hæres
ſororis cōſequi legatũ factũ ipſi ſorori, pōt illud
habere, ꝙ non fuerit agnitũ à ſorore, q̄a illud fuit
ad eã tranſmiſſum, & oīs cōditio, dies, & grauamē ap
poſita in legato reiectũ fuiſſe dicitur, vt dictum fuit.
¶ Nec tollit̄ illud, qđ dicebatur in tertio funda-
mento, quando reſpōderi pōt, † ꝙ & ſi hæres Hippoly
tæ relicta hr̄ditatē, & bona materna, tanquã hæredita
tis ratione, & nō vt legatũ, tñ poſſet admitti, & eſſet audiēda ſi
peteret extraordinario, q̄a hereditas nō adita nō trãſmitti
tur, ſed adiri pōt per hęredē illius, cui fuerat delata, vt
hic, & ſic extraordinariè petēdo admitti poſſet per viã
reſtitutionis in integrũ tàm rōne minoris ætatis, q̄ ex
clauſula, ſi qua mihi iuſta cauſa videbit̄, vt ex tex.
in l. pāthonius. ff. de acq. hær. & ibi Bar. & ēt Bart. in l.
qui duos in prin. & in l. cum pubere. ff. de reb. dub. & in
l. ſi infanti in fi. C. de iur. delib. ꝑ tex. in d. l. pāthonius,
vbi voluit, ꝙ hæreditas matris nō adita trãſmittatur
ad hæredes ēt extraneos, q̄ñ filia, ne illam adiret, iuſtè
fuiſſet impedita, vel ſi non fuiſſet impedita, ſed fuiſſet
impubes, tũc heres filię extraneus poſſet ꝑ remediũ,
reſtitutionis in integrũ adire, & hęreditatē cōſequi
quæ deſtituitur ad adeundũ ex ꝑſona filij, ſeu filię pupil
læ, quę hr̄ditatē matris nō adiuiſſet, vt ibi: Multo ma-
gis ergo hoc veriſſimũ erit in caſu noſtro, in quo nō
ſolùm modo ipſa Hippolyta tēpore mortis matris ſuę erat
pupilla, ſed ēt Pantaſilea eius hęres, vel minor ſaltem
viginti quinque annis, prout nunc adhuc exiſtit. Qua-
re ratione minoris ętatis vtriuſq; magis ſuccurrendũ
eſt per reſtitutionē in integrũ, vt in locis allegatis, &
vt examinat Bar. in d. l. ſi infanti circa fi. verſ. vlt. q
dicit, † ꝙ ſi minor, cui delata fuit hereditas matris,
patris, aut alterius extranei nō adiuerit, & mor-
tuus fuerit in minori ętate, hæres ſu⁹ ēt maior poſſit
reſtitui in integrũ ad adeundã hæreditatē, tàm ratio-
ne minoris ætatis, quàm ex clauſula illa, ſi qua mihi
iuſta cauſa videbit̄, vt ibi ꝑ eũ, ergo multò magis hoc
procedere, q̄do vterq; fuit minor, vt cōtingit ĩ caſu no
ſtro, & idē cōcludit Bar. in d. l. q duos ĩ prin. & faciũt
ea, q̄ voluit Bal. in l. cũ antiquiorib⁹ in vlt. col. C. de iu
re delib. & ibi ĩ 3. col. ĩ 6. q. ibi, niſi ſucceſſor eſſet minor

ſicut tranſmiſſor, idemq; volunt, & ſequũtur docto.
cōmuniter. vt refert, & ſequitur Sozi. in d. l. qui duos,
& in d. l. cum pubere, quæ optimè faciunt ad propoſi
tum pro reſponſione huius tertij fundamenti. ¶ Nō
repugnat etiã, ꝙ ius deliberandi non potuit dici tran
ſmiſſum ad Pātaſileam, cũ, viua adhuc Hippolyta, tē-
pus anni, qđ ad deliberandũ dat, fuerit elapſum. d. l. cũ
atiquioribus, & illud tempus currit etiã adultius, per
27 Bar. ibi in 3. col. verſ. & attende &c. † Quia, vt dictum
fuit ſupra, illud tēpus, quod datur ad deliberandum,
quo elapſo amplius quis non auditur, datur hæredi-
bus ad deliberandũ, an velint adire, & ſic id procedit
in hæreditatibus, non autē in legatis, vt nos ſumus, vt
in d. l. cũ antiquioribus, quia legata ſtatim cedunt, &
acquiruntur à die mortis teſtatoris ipſo iure, vt in d. §.
28 in nouiſſimo cũ ſimil. Secũdo reſpōdeo, † ꝙ & ſi ius
deliberãdi, & ſuum tēpus currere dicat̄ adultis, vt per
Bal. in d. l. in 3. col. nō tñ currit pupillis, & infantibus,
qui ignorant, quicquid vident. l. j. C. de falſa moneta,
l. pupillus nec velle. ff. de regulis iur. cum ſimilib. ſed
tempus ad deliberandum currit tantum ſciēti. d. l. cũ
antiquioribus, ergo non currit durante pupillari ęta
te, in qua nullum tempus currit ipſo iure pupillis, vt
in l. fi. C. de tempo. reſti. in integrum, & ibi Bar. & alij,
& ſecũdum Bal. in d. l. cum antiquioribus ſcientia tu
toris non noceret pupillo, ſeu infanti, quicquid ibi di
xerit Bar. ¶ Et ſi diceretur, ꝙ Hippolyta deceſſit poſt
12. annum infra ſex menſes tredecim annorum, ergo
dici poteſt, ꝙ in vita illius cæperit currere tempus da
tum ad deliberandum, quia currit adultis, vt ſupra,
huic vltimo reſponderi poteſt primo, ꝙ & ſi Hippo-
lyta ſuperuixerit poſt duodecim annos per ſex men-
ſes, ipſa tamen non ſciuit hæreditatem ſibi delatam,
ergo tempus illud non potuit ipſi currere d. l. cum an
tiquioribus. Vel poſito, ꝙ ea ſciuiſſet poſt pupillarē
ætatem delatam matris ſibi hæreditatem fore, & ſic
tempus anni datum ad deliberandum cœpiſſet curre
re, & cucurriſſet per ſpatium ſex menſium, tamen ex
quo ipſa poſtea deceſſit, nondum illo finito, licet di-
ci poſſet eſſe finitum in perſona ſucceſſoris, quia nō
potuit ſtare in ſuſpēſo, ex quo iam cœperat currere,
vt in d. l. ſi ſucceſſor minoris hæredis fuit etiam ipſe
minor, prout fuit, & adhuc eſt domina Pantaſilica, ꝓ
fecto ipſa eſt in integrum reſtituenda ad illud tempus
ꝙ currit ſibi, vt in terminis voluit Bald. in d. l. cum an
tiquioribus in 3. colum. verſ. ſed in perſona ſucceſſo-
ris, per text. in l. ea, quæ C. de tempo. reſtitut. in integr.
ex quibus optimè ſublatum remanet hoc tertium
motiuum. ¶ Non aduerſatur vltimum, ꝙ per Panta
ſileam, & eius maritum acceptatum fuit legatum fa-
ctum Hippolytæ cum ſuo onere etiam fideicommiſ
ſi, ergo amplius non poteſt cōtrauenire, quia ſibi im-
putãdum eſt, ex quo legatum agnouit, cum ratione
compenſationis percepiſſe dicatur id, quod ſibi de-
bebatur tàm ratione legitimæ, quàm dotium mater-
narum, argum. l. cum pater. §. Titio. ff. de legat. j. cum
ſimilib. allegat. in d. vltimo argumento; Nam reſpon-
29 deri poteſt primo, vt ſupra quoq; dictũ fuit, † ꝙ agni-
tio, & legati acceptatio nō operatur, vt legitima di-
catur remiſſa, nec ex agnitione legati illi aliquid præ
iudicij irrogari potuit, vt eſt tex. & ibi Bal. ad literã, q
ponit caſum iſtũ, in d. l. ſi quãdo. §. & generaliter, & ibi
omnes de inoffi. teſtam. Bar. Alex. & alij cōmnniter
in d. l. quod de bonis. §. cũ fideicōmiſſum, & in l. ſi de-
bitor. ff. ad trebellia. nec etiam potuit præiudicari bo
nis maternis, quinetiam peti poſſint, vt habetur per
Bal. in d. l. quoniam nouella. C. de inofficioſo teſta-
mē. poſt Bart. in d. l. vt iuriſiurandi. §. ſi liberi, & etiam
per Bal. in d. l. liberti, libertæq; C. de operis liberto-
rũ in 6. & in 7. colũna. Præterea, vt ſupra dictũ fuit, gra

uamen fideicõmiſſi nõ potuit imponi legitimæ Hip-
polytæ relictæ, nec ſup bonis maternis, niſi p modũ ↄ-
pẽſationis, videlicet in quantũ vltra legitimã fuiſſet ſi
bi tantũ relictũ, qđ poſſet cõpenſari cum bonis ma-
ternis, vt s. ergo in dubio non vr̃ ſibi agnoſcẽdo pręiu
dicaſſe; vel poſito, ꝙ Pãtaſilea vnà cũ ei⁹ marito agno
ſcẽdo legatũ, & relictũ factũ Hippolytæ aliàs cẽſeret
ſibi p̃iudicaſſe (quod admittendũ nõ eſt per ſupradi-
cta) tñ aduerſus talẽ agnitionẽ legati, & p̃iudiciũ ex il
la ꝓueniẽs dicet eẽ ſuccursũ ipſi Pantaſileæ per reme-
diũ reſtitutionis in integrũ, cùm fuerit enormiter, im
mò enormiſſimè læſa, ẽt vltra dimidiã eius, quod ſibi
debebat, & cum ipſa ſit minor annis vigintiquinque,
30 nec nõ ſimiliter eius maritus; quo fit, † vt ipſis tãquã
læſis ſit ſuccurrendũ ratione minoris ætatis p viã reſti
tutionis in ĩtegrũ. l. j. l. 3. §. ſcio, & per totũ. ff. de mino-
ribus, & faciũt not. p Bal. in d. l. cũ antiquioribus, & p
Bart. in d. l. q duos, & in d. l. cum pubere cum ſimilib.
ſupra allega. Et hæc ſufficiant ad victoriã dictæ domi
næ Pantaſileę, cui etiam vt hæredi prædictę de iure cõ
petit legatũ factum ipſi Hippolytæ de libris mille tre
centis tàm ratione legitimæ iure naturæ debitæ Hip
polytæ in bonis maternis, quàm etiã ratione ſuæ par
tis bonorũ maternorũ, in quibus nõ potuit grauari,
niſi in quantum legatum prædictũ excederet legiti-
mam, & partem ſuam bonorum maternorum, vt ple
nius declaratum fuit. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Lucrum dotis marito ex ſtatuto debitum dicitur eſſe quoddam æs alienum ante omnia deducendum, & ex reſiduo legitima iure naturæ filijs debita extrahetur: Contra num. 12.*

2 *Filij conditio in legitima iure naturæ debita non debet eſſe deterior, quàm vxoris in quarta ſibi ratione inopiæ reſeruata.*

3 *Legitimæ iure naturæ debitę nunquam per diſpoſitionem generalem, & ſimpliciter loquentem cenſetur præiudicatum, niſi ſpecialis mẽtio de ea facta ſit.*

4 *Maritum habere dimidiam dotis ex ſtatuto, & ex reſiduo ſolo eſſe legitimam filiorum detrahendam ſatis inuidioſum eſt.*

5 *Legitimam filiorum minui ex lucro, quod ob mortem vxoris maritus facit, lex non patitur.*

6 *Statutũ de lucro dotis non põt vllo modo ſaltẽ reſpectu legitimæ corrigere legẽ hac edictali. C. de ſecũ. nup. alioquin eſſet iniquũ.*

7 *Mulier habens filios primi matrimonij ſecundo viro dotem dare, aut promittere non poteſt cum ſpe lucrandi aliquid plus, quàm ſit quilibet filius habiturus.*

8 *Lucrum dotis marito ex morte vxoris debitum, & legitima filij in dote debita ſunt vtraq; ex tota dote detrahenda.*

9 *Legitima iure naturæ debita quoddam æs alienum dicitur.*

10 *Legitima iure naturæ debita quota ſit, & ꝙ eam lex, vel ſtatutum nunquam diminuere intendit, niſi expreſſè dicat.*

11 *Legitimatio ſpurij in ampliſſima forma non præiudicat filiæ excluſæ propter maſculos, quin integram legitimam ex omnibus bonis patris deducere poſſit.*

12 *Legitima prius, & potẽtiori vinculo filijs debetur, q̃ marito lucrũ dotale, & ideo prius illa, q̃ hęc ex bonis matris deducetur.*

13 *Legitima iure naturæ pri⁹, q̃ trebellianica detrahitur, & quare.*

41 *Petrus de Anchara. in conſ. 100. declaratur.*

Lucrum dotis an marito debeatur ex ſtatuto, an verò ex contractu, & cõuentione inter ipſum, & vxorem inita, multũ differt.

15 *c. Raynutius de teſtam. declaratur.*

16 *Quarta inopiæ cauſa coniugibus reſeruata cum præiudicio legitimæ debitæ iure naturæ non detrahitur.*

17 *Exorbitans ius de caſu ad caſum, vel ad aliud ius non extendit.*

18 *Renunciatio à muliere facta, non ſeruata forma, & ſolennitate ſtatuti, nulla eſt.*

19 *Contractus factus contra diſpoſitionẽ, & ſolennitatẽ ſtatuti præcipientis, ne quid fiat, dirigendo pręcepiũ ad cõtrahere volẽtes, ſeu facultatẽ contrahẽdi auferendo, eſt ipſo iure nullus, neq; ex ea obligatio etiã naturalis oritur, nec iuramẽto firmat̃ nu. 21.*

20 *Obligatio naturalis ex contractu contra præceptum [illegible] brato oriri non poteſt.*

22 *Mulier cõſentiẽdo marito vẽdẽti rẽ ſibi p dote hypothe[illegible] renũciãdo hypothecę illi⁹ rei, ſibi ĩ alijs bonis mariti [illegible] nec quoad maritũ ẽt in illa reuẽdita, ſed ſolùm quoad [illegible]*

23 *Solutio facta mulieri etiam cum conſenſu mariti [illegible] trimonio maritum non liberat.*

24 *Statutum maximè concernens iſtantiam, & [illegible] etiam forenſem in loco ex cauſatiua neceſſitate litig[illegible]*

EPITOME.

STATVTO cauẽte, ꝙ muliere ſine li[illegible]
matrimonij decedente, maritus dimidiam [illegible]
cretur, etiam liberis ex primo matrimonio [illegible]
inſtituto à muliere ſecundo viro hærede [illegible]
& filijs ſolũ certis reb⁹ relictis, legitimæ [illegible]
ipſis filijs ex tota dote, oĩbuſq; bonis matris [illegible]
autẽ ex eo, qđ ſupereſt, deducto prius lucro [illegible]

Renunciatio hypothecæ pro dote ſua, [illegible]
ſio facta à muliere, adhuc cõſtante matrim[illegible]
p̃ſentia propinquorũ à ſtatuto loci requiſi[illegible]

Statutum puniens negantem poſitionem [illegible]
factum concernentem ligat etiam forenſem, [illegible]
eo puniri poteſt, ſi de mendacio conuictus fuerit.

CONSILIVM XXVI.

TRIA ſunt, ſuper quibus vertitur diffi[illegible]
tas; Primũ ſi ſtatuto caueatur, ꝙ muliere
decedẽte ſine liberis illius matrimonij ma-
ritus dimidiã dotis lucretur, etiam liberis
ex primo matrimonio extantibus, & mulier, cõ[illegible]
teſtõ, deceſſerit, in quo filio primi matrimonij iu[illegible]
ſtitutionis centum reliquerit, & ſecũdum virum [illegible]
uerſalẽ hæredem inſtituerit, vtrũ filius agens ad [illegible]
plementũ legitimæ tertiam dotis, & omnium bo[illegible]
rum matris, an verò tertiam reſidui, quod ſupereſt de-
ducto lucro maritali, habere debeat? Secũdum [illegible]
renunciatio hypothecæ, ſeu iurium ceſſio, [illegible]
ſtante matrimonio, & viuo patre ſine pręſen[illegible] cõ
ſenſu ſuorum propinquorum fecit mulier, [illegible]
tiendo venditioni factæ per maritũ de re immo[illegible]
bi pro dote hypothecata, valida ſit, & noceat [illegible]
ri, & cõſequenter eius filio ad diminutionẽ [illegible]
mæ; Tertiũ, an ſi extet ſtatutũ, ꝙ negãs poſitionẽ [illegible]
propriũ cõcernentẽ, ſi de mẽdatio conuictus [illegible]
certo modo mulctetur, locũ habeat ad fauorẽ fo[illegible]
in foro dictæ ciuitatis litigantis. ¶ Quoad primũ [illegible]
dicẽdũ, ꝙ lucrũ dotis marito debitũ antea deduc[illegible]
ſit, deinde tertia reſidui à filio p legitima ſibi iure na-
1 turæ debita ſolũ exigi poſſit: Primo, † qm̃ legitima
iurę naturę debita ẽ quotta bonorũ, deducto ære alie-
no, & funeris impẽſa. l. papinianus. §. quarta. ff. de inof.
teſta. ſed lucrũ dotis marito ex ſtatuto debitũ dici[illegible]
ſe quoddã æs alienũ, qđ in recõpenſatione oneri[illegible]
trimonij, & ſic cauſa oneroſa debetur glo. in l. [illegible]
naturus in fin. ff. de condictione cauſa data, & [illegible]
re hæreditario. l. cum quis. §. hoc amplius. ff. [illegible]
te præleg. Petr. de Anch. in conſ. 100. & no[illegible]
der. in auth. p̃terea. C. vnde vir, & vxor, ergo [illegible]
maritale, vt ęs alienũ erit deducendũ, dein[illegible]
reſiduo, & nõ ex toto patrimonio pro legi[illegible]
¶ Secũdo accedat id, qđ voluit Pet. de Anch. in cõſ.
100. in 4. dubio, ꝙ lucrũ dotis marito debitũ ante oĩa
tãquã ęs alienũ detrahẽdũ ẽ, & ex reſiduo duę tertię
filijs ex ſtatuto debent̃, detrahẽdæ ſunt, qa illæ quo
modo in locũ legitimæ ſubrogatæ vident̃, & [illegible]
nuit, ꝙ ante oĩa lucrũ maritale tanq̃ æs alienũ ex [illegible]
dote, & ex reſiduo, qđ ſupeſt, legitima debita iure
turæ deducat̃. ¶ Tertio, iſtud cõprobat̃ ex tex. ĩ c.
nutius ext. de teſta. vbi p̃ſupponitur, ꝙ iure Lõgo[illegible]
do tertia ex bonis mariti vxori ſuperſtiti debeat, [illegible]

tuo